

תת"ע 3269/11/18 - עלי מנאע נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3269-11-18 מדינת ישראל נ' מנאע
תיק חיצוני: 10152540091

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
עלי מנאע
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.11.18 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 26.3.18 של נהיגה שלא בצידו הימני הקיצוני של הכביש ונגזר עליו קנס בסך 300 ₪.

3. המבקש טען כי בתאריך 9.4.18 הגיש בקשה להישפט ובתאריכים 29.4.18 ו-13.5.18 קיבל הודעות כי כי הבקשה התקבלה וכי זימון למשפט יישלח אליו במועד מאוחר יותר. טען כי לא קיבל כל זימון לדיון או הודעה כי נפתח תיק בבית משפט ואף לא קיבל עותק מגזר הדין. טען כי בתאריך 15.4.19 פנה למשרד הרישוי על מנת לחדש את רישיון הנהיגה שלו ואז התברר לו כי רישיונו נפסל ל-3 חודשים. טען כי בתאריך 16.4.19 פנה לב"כ ולאחר בירור שערך נודע לו כי נשפט בהיעדרו. טען כי הוא מתגורר במג'ד אלכרום ועובד בחיפה וכי פסילת הרישיון פוגעת בפרנסתו ובפרנסת בני משפחתו. ציין כי ברשותו רישיון נהיגה זמני תקף עד 9/2019.

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי אישור המסירה נשלח למבקש וחזר בציון "לא נדרש", ומשכך בוצעה מסירה כדין בהתאם לתקנה 44 לתקסד"פ. טען כי הכתובת אליה נשלח הזימון לדיון היא הכתובת המופיעה בבקשתו של המבקש להישפט. טען כי משקיבל המבקש את יומו בבית המשפט ולא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש כפי שצוינה בבקשתו להישפט וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ואף לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס נמסרה, בהיעדר הנמען הרשום, למי שמתגורר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה, בתאריך 17.12.18. מכאן, שהמבקש ידע אודות גזר הדין כבר בתאריך 17.12.18, בניגוד לאמור בתצהירו, ולא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. בנוסף, העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשע"ט, 27 יולי 2019, בהעדר הצדדים.